

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Ivan Cebotari,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihaela Dreglea împotriva lui Ivan Cebotari, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-338/25

NR PIGD 2-24032565-01-2ra-02062025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. D. Tricolici
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, A. Panov, L. Bagrin, D. Corlăteanu

28 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Ivan Cebotari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 martie 2024, Mihaela Dreglea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Cebotari, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 4 iunie 2016 a fost încheiată căsătoria între Mihaela Dreglea și Ivan Cebotari. Din căsătorie au un copil minor, *****, născut la *****.

3. A menționat că, la 4 septembrie 2018, a fost desfăcută căsătoria. Prin hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a stabilit domiciliul copilului minor, *****cu mama, Mihaela Dreglea, s-a încasat de la Ivan Cebotari în beneficiul reclamantei, pensia de întreținere a copilului minor *****, în mărime de 1 000 de lei/lunar până la atingerea majoratului de către copil.

4. Reclamanta a precizat că, conform datelor Biroului National de Statistica, minimul de existență a unui copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, care locuiește în orașe mari pentru semestru I al anului 2023 este de 3 470,40 de lei.

5. Având în vedere inflația, creșterea prețurilor și tarifelor, reclamanta susține că, este necesară majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

6. Prin urmare, dreptul de a solicita modificarea cuantumului pensiei de întreținere pot beneficia, în egală măsură ambii părinți, în dependența de starea materială și familială a acestora, fiind suficientă în acest sens, întrunirea cel puțin a uneia din aceste ipoteze, însă schimbarea situațiilor specificate nu trebuie să fie formală, ci esențială, sarcina aprecierii respective aparținând în exclusivitate instanței competente să o examineze.

7. Reclamanta și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza dispozițiilor art. 74-76 și art. 79 din Codul familiei.

8. Mihaela Dreglea a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea de la Ivan Cebotari în beneficiul său, a pensiei de întreținere pentru copilul minor, *****, în sumă de 3 000 de lei/lunar până la atingerea majoratului de către acesta, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 06 august 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Mihaela Dreglea.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere în mărime de 1 000 de lei, stabilit prin hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

S-a încasat de la Ivan Cebotari în beneficiul Mihaelei Dreglea pensia de întreținere pentru copilul minor *****, născut la *****, în mărime de 3 000 de lei/lunar începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată 02 martie 2024 până la atingerea majoratului copilului.

S-a încasat de la Ivan Cebotari în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 080 de lei (f.d. 41, 48-53).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 07 august 2024, Ivan Cebotari, reprezentat de avocatul Andrei Roșca, a declarat apel nemotivat, iar la 06 decembrie 2024, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 06 august 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Mihaela Dreglea (f.d. 43, 61-62).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Ivan Cebotari, reprezentat de avocatul Andrei Roșca și s-a menținut hotărârea din 06 august 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 88, 89-95).

12. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că Ivan Cebotari și Mihaela Dreglea s-au aflat în relații de căsătorie și sunt părinții copilului minor, *****, născut la ***** (f.d. 4,5).

13. La *****, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Ivan Cebotari și Mihaela Dreglea, fapt confirmat prin certificatul de divorț (f.d. 6).

14. Prin hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a stabilit domiciliul copilului minor, ***** cu mama, Mihaela Dreglea. S-a încasat de la Ivan Cebotari în beneficiul Mihaelei Dreglea, pensia de întreținere a copilului minor *****, în mărime de 1 000 de lei/lunar până la atingerea majoratului de către copil, din momentul pronunțării hotărârii (f.d. 7).

15. Instanța de apel a notat că, la încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, instanțele judecătorești urmează să țină cont de starea materială și familială a părților și de alte circumstanțe importante, după cum ar fi informația eliberată de Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil.

16. Instanța de apel a constatat justă concluzia instanței de fond cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, *****, născut la *****, în cuantum de 3 000 de lei până la atingerea majoratului din contul tatălui Cebotari Ivan.

17. Or, după cum a statuat și instanța de fond, cuantumul stabilit de Biroul Național de Statistică este unul orientativ și nu obligatoriu pentru instanță, mai mult, acesta reflectă minimul de existență așa cum cheltuielile reale de întreținere a unui copil sunt mult mai mari.

18. Totodată, instanța de apel a subliniat că copilul, *****, se află exclusiv la întreținerea mamei, Mihaela Dreglea, respectiv ultimei îi revin un șir întreg de obligațiuni, cum ar fi îngrijirea zilnică și igiena copilului, procurarea produselor alimentare și prepararea hranei, activități educative și multe altele, respectiv, în aceste condiții, ar fi echitabil ca tatăl copilului Ivan Cebotari să contribuie financiar într-o măsură mai mare, din moment ce alte contribuții la educația și întreținerea copilului, pârâtul/apelant nu are.

19. Instanța de apel a apreciat critic alegațiile lui Cebotari Ivan precum că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, aplicând eronat normele de drept material, nu a ținut cont de salariul său de 5 500 de lei, stabilind cuantumul pensiei de întreținere în sumă de 3 000 de lei, așa cum dânsul are un salariu de bază, or, apelantul/pârâtul nu a fost lipsit de dreptul de a se angaja la un loc de muncă cu un salariu mai avantajos, ținând cont că cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024 stabilit prin hotărârea Guvernului nr. 1033 din 21 decembrie 2023, constituie 13 700 de lei.

20. Cu referire la argumentele apelantului precum că, nu este de acord cu cuantumul pensiei de întreținere stabilit de instanța de judecată și solicită încasarea pensiei de întreținere în cuantum de ¼ din venitul său de 5 500 de lei, instanța de apel a reținut că obligația acestuia de a întreține copilul minor

derivă din art.18 alin. (1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, conform căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților, care trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. Astfel, reglementările menționate arată că potrivit legislației atât naționale, cât și internaționale, ambii părinți au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 02 iunie 2025, Ivan Cebotari a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel (f.d. 99-102).

SOLICITAREA RECURENTULUI

22. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de apel, invocând că invocând că hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, iar interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

23. Totodată, recurentul a invocat că, la 18 martie 2025, a depus cerere de amânare a examinării cauzei în ordine de apel, însă care nu a fost pusă în discuție de instanța de apel, astfel fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

24. La 25 iunie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatelor copia cererii de recurs depusă de Ivan Cebotari, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

25. Până la examinarea admisibilității recursului, intimata nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu a depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

27. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
- e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
- f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

28. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„ (1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 23 aprilie 2025, Curtea de Apel Centru a expediat, prin intermediul poștei electronice, reprezentantului recurentei, avocatului Andrei Roșca, copia deciziei 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică atașat la materialele cauzei (f.d. 97).

31. Astfel, cererea de recurs depusă de Ivan Cebotari, la 02 iunie 2025, se consideră depusă în termenul stabilit de lege.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Ivan Cebotari, nu conține argumente concrete față

de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

38. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

39. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

41. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

42. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, Completul de judecată îl consideră irelevant, deoarece reprezentantul apelantului, avocatul Andrei Roșca și apelantul au fost înștiințați încă, la 22 ianuarie 2025 și 06 februarie 2025, despre examinarea apelului la 19 martie 2025, iar faptul că în ajunul zilei de examinare a apelului, 18 martie 2025, s-a solicitat amânarea cauzei nu constituie temei de casare a hotărârii instanței de judecată. Or, la 19 martie 2025 s-a examinat cererea de apel depusă de apelantul/ recurentul Ivan Cebotari.

44. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Ivan Cebotari, ca fiind inadmisibil.

45. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Ivan Cebotari, împotriva deciziei din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni